Контрольна Робота. Частина #1

Захаров Дмитро

12 вересня, 2024

Умова

Задана наступна динамічна система:

$$\begin{cases} \dot{x}_1 = x_1 - 2x_2 - u, \\ \dot{x}_2 = 2x_1 - 4x_2 + 4u \end{cases}$$

- 1. Для заданої системи перевірити умову Калмана.
- 2. Для заданої системи перевірити, що не існує власного вектору матриці A^* , ортогонального усім стовпцям матриці B.
- 3. Знайти матрицю керованості N і довести, що вона додатно визначена або має обернену.
- 4. Знайти керування, яке переводить систему з точки $\mathbf{x}_0 = (-2,0)$ у точку $\mathbf{x}_T = \mathbf{0}$ за заданий час T = 4.
- 5. Побудувати чисельно траєкторію як параметрично задану функцію.

Розв'язання

Пункт 1

Для цього і наступних пунктів перепишемо нашу систему у більш стандартному для нас вигляді. Отже, нехай $\mathbf{x} := (x_1, x_2)$. Тоді наша система має вигляд:

$$\dot{\mathbf{x}} = A\mathbf{x} + B\mathbf{u}, \quad A = \begin{bmatrix} 1 & -2 \\ 2 & -4 \end{bmatrix}, \quad B = \begin{bmatrix} -1 \\ 4 \end{bmatrix}$$

Для перевірки умови Калмана, складемо матрицю Калмана:

$$K = \begin{bmatrix} B & AB & A^2B & \dots & A^{n-1}B \end{bmatrix}$$
,

проте в нашому випадку все дуже просто, оскільки n=2, і тому $K=\begin{bmatrix} B & AB \end{bmatrix}$. Добуток AB знайти дуже просто:

$$AB = \begin{bmatrix} 1 & -2 \\ 2 & -4 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} -1 \\ 4 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 \cdot (-1) + (-2) \cdot 4 \\ 2 \cdot (-1) + (-4) \cdot 4 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} -9 \\ -18 \end{bmatrix}$$

 $^{^1}$ Під позначенням (x_1,\ldots,x_n) надалі розуміємо матрицю-колонку $[x_1,\ldots,x_n]^\top$.

Тому наша матриця має вигляд:

$$K = \begin{bmatrix} -1 & -9 \\ 4 & -18 \end{bmatrix}$$

Тепер власне згадаємо, навіщо нам ця матриця. Критерій Калмана стверджує, що система є повністю керованою на [0,T] тоді і тільки тоді, коли $\mathrm{rank}(K)=n$ (n=2 в нашому випадку). В цілому, це вже видно з самої матриці K, проте давайте все ж таки це покажемо формально. Для цього достатньо довести лінійну незалежність, скажімо, стовпців матриці. Отже, розглядаємо лінійну комбінацію $\alpha(-1,4)+\beta(-9,-18)=(-\alpha-9\beta,4\alpha-18\beta)$. Це дорівнює нулю тоді, коли $\alpha=-9\beta$ (щоб занулити першу компоненту) і тоді для другої компоненти $(-36-18)\beta=-54\beta=0$, звідки $\alpha=\beta=0$. Отже, стовпці матриці K лінійно незалежні, що дає $\mathrm{rank}(K)=2$, і тому система є повністю керованою.

Пункт 2

Спочатку знайдемо A^* :

$$A^* = A^{\top} = \begin{bmatrix} 1 & 2 \\ -2 & -4 \end{bmatrix}$$

Щоб знайти власні вектори цієї матриці, спочатку знайдемо власні числа з характеристичного рівняння. Для цього розглядаємо характеристичний поліном:

$$\chi_{A^*}(\lambda) = \det(A^* - \lambda E_{2 \times 2}) = \det \begin{bmatrix} 1 - \lambda & 2 \\ -2 & -4 - \lambda \end{bmatrix} = \lambda(\lambda + 3)$$

Звідси одразу власні значення $\lambda_1=0$ і $\lambda_2=-3$. Тепер знаходимо власні вектори. Для цього розглядаємо рівняння $A^*\mathbf{v}=\lambda_j\mathbf{v}, j\in\{1,2\}$. Маємо:

$$\begin{bmatrix} 1 & 2 \\ -2 & -4 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} v_1 \\ v_2 \end{bmatrix} = \mathbf{0} \quad \text{звідки} \quad \begin{cases} v_1 + 2v_2 = 0, \\ -2v_1 - 4v_2 = 0 \end{cases}$$

Тому якщо покладемо $v_2:=t$, то $v_1=-2t$ і тому маємо множину власних векторів (-2,1)t. Далі, для $\lambda_2=-3$ маємо:

$$\begin{bmatrix} 1 & 2 \\ -2 & -4 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} v_1 \\ v_2 \end{bmatrix} = -3 \begin{bmatrix} v_1 \\ v_2 \end{bmatrix} \quad \text{звідки} \quad \begin{cases} v_1 + 2v_2 = -3v_1, \\ -2v_1 - 4v_2 = -3v_2 \end{cases}$$

Достатньо розглянути перше рівняння (оскільки друге є однаковим), звідки $2v_1 + v_2 = 0$ і тому поклавши $v_1 := u$, маємо $v_2 = -2u$. Звідси маємо інший набір векторів (1, -2)u.

Отже, підсумовуючи, маємо два сімейства власних векторів (що відповідають, відповідно, власним числам $\lambda_1=0$ і $\lambda_2=-3$):

$$\mathbf{v}_1 = \begin{bmatrix} -2t \\ t \end{bmatrix}, \quad \mathbf{v}_2 = \begin{bmatrix} u \\ -2u \end{bmatrix}, \quad t, u \in \mathbb{R} \setminus \{0\}$$

Нагадаємо, що у нас B=(-1,4), і нам потрібно показати, що він не ортогональний усім власним векторам. Для цього достатньо показати, що скалярні добутки $\langle B, \mathbf{v}_1 \rangle \neq 0$ і $\langle B, \mathbf{v}_2 \rangle \neq 0$. Дійсно, маємо:

$$\langle B, \mathbf{v}_1 \rangle = (-1)(-2t) + 4t = 2t + 4t = 6t \neq 0,$$

 $\langle B, \mathbf{v}_2 \rangle = (-1)u + 4(-2u) = -u - 8u = -9u \neq 0$

Отже, B не ортогональний усім власним векторам матриці A^* .

Пункт 3

Нагадаємо, що матриця керованості визначається як

$$N(T) = \int_0^T U(t)U^*(t)dt, \ U(t) = e^{-At}B$$

Зазначимо, що рахувати таку матрицю буде теоретично дуже муторно. Ми це зробимо, бо там є цікаві моменти, але далі ми наведемо програму, яка це зробить чисельно. Так чи інакше, починаємо ми з теоретичного розрахунку.

Знаходження матричної експоненти. Отже, спочатку нам потрібно знайти $\exp(-At)$. Для цього діагоналізуємо матрицю A (ми це можемо зробити, оскільки $\lambda_1 \neq \lambda_2$):

$$A = T\Lambda T^{-1}, \quad \Lambda = \begin{bmatrix} -3 & 0 \\ 0 & 0 \end{bmatrix}, \quad T = \begin{bmatrix} 1 & 2 \\ 2 & 1 \end{bmatrix}, \quad P^{-1} = \frac{1}{3} \begin{bmatrix} -1 & 2 \\ 2 & -1 \end{bmatrix}$$

В такому разі маємо:

$$e^{-At} = e^{-T\Lambda T^{-1}t} = \sum_{k=0}^{\infty} \frac{(-T\Lambda T^{-1}t)^k}{k!} = \sum_{k=0}^{\infty} \frac{(-1)^k t^k (T\Lambda T^{-1})^k}{k!}$$

Тепер помічаємо, що $(T\Lambda T^{-1})^k = T\Lambda^k T^{-1}$ і тому

$$e^{-At} = \sum_{k=0}^{\infty} \frac{(-1)^k t^k T \Lambda^k T^{-1}}{k!} = T \left(\sum_{k=0}^{\infty} \frac{(-1)^k t^k \Lambda^k}{k!} \right) T^{-1}$$

Сума в дужках рахується тепер дуже просто:

$$\sum_{k=0}^{\infty} \frac{(-1)^k t^k \Lambda^k}{k!} = E_{2 \times 2} + \sum_{k=1}^{\infty} \frac{(-1)^k t^k}{k!} \begin{bmatrix} (-3)^k & 0 \\ 0 & 0 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} \sum_{k=0}^{\infty} \frac{3^k t^k}{k!} & 0 \\ 0 & 1 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} e^{3t} & 0 \\ 0 & 1 \end{bmatrix}$$

Отже, маємо:

$$e^{-At} = T \begin{bmatrix} e^{3t} & 0 \\ 0 & 1 \end{bmatrix} T^{-1} = \frac{1}{3} \begin{bmatrix} 1 & 2 \\ 2 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} e^{3t} & 0 \\ 0 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} -1 & 2 \\ 2 & -1 \end{bmatrix} = -\frac{1}{3} e^{3t} A + F,$$

де $F = \frac{1}{3} \begin{bmatrix} 4 & -2 \\ 2 & 1 \end{bmatrix}$. Можна помітити, що $F = \frac{A}{3} + E_{2 \times 2}$, тому остаточно:

$$e^{-At} = \frac{A}{3}(1 - e^{3t}) + E_{2 \times 2}$$

Інтегрування. Тепер, множимо це на вектор B, щоб отримати U(t):

$$U(t) = e^{-At}B = \frac{AB}{3}(1 - e^{3t}) + B$$

Транспонуємо це, щоб отримати $U^*(t)$:

$$U^*(t) = U^{\top} = \frac{B^{\top} A^{\top}}{3} (1 - e^{3t}) + B^{\top}$$

Отже, тепер можемо знайти матрицю керованості:

$$N(T) = \int_0^T U(t)U^*(t)dt = \int_0^T \left(\frac{AB}{3}(1 - e^{3t}) + B\right) \left(\frac{B^\top A^\top}{3}(1 - e^{3t}) + B^\top\right) dt$$

Далі пропоную просто розкрити дужки:

$$N(T) = \int_0^T \left(\frac{ABB^\top A^\top}{9} (1 - e^{3t})^2 + \frac{ABB^\top}{3} (1 - e^{3t}) + \frac{BB^\top A^\top}{3} (1 - e^{3t}) + BB^\top \right) dt$$

Оскільки T=4, то інтеграл виходить так собі через доданки з e^{3t} . А саме:

$$\begin{split} \gamma := & \int_0^T \frac{1 - e^{3t}}{3} = \frac{13 - e^{12}}{9} \approx -6.027 \times 10^3, \\ \delta := & \int_0^T \frac{(1 - e^{3t})^2}{9} = \frac{e^{24} - 4e^{12} + 27}{54} \approx 4.905 \times 10^8 \end{split}$$

В такому разі маємо:

$$N(T) = ABB^{\mathsf{T}}A^{\mathsf{T}}\delta + ABB^{\mathsf{T}}\gamma + BB^{\mathsf{T}}A^{\mathsf{T}}\gamma + 4BB^{\mathsf{T}}$$

Цей вираз дуже неприємний. Але, можна скористатися тим, що δ на 5 порядків більший за γ та значно більший за коефіцієнти всіх матриць. Тому, наближено (ми це потім чисельно перевіримо), можна вважати

$$N(T) pprox \hat{N}(T) = ABB^{ op}A^{ op}\delta = \delta VV^{ op}$$
 для $V = AB$

Матриця VV^{\top} є додатно визначеною², тому і $\hat{N}(T)$ додатно визначена. Звичайно, сторого кажучи, звідси не випливає, що і N(T) є додатно визначеною, тому давайте проведемо все те саме, але чисельно.

Чисельний розрахунок. Для цього скористаємося наступним кодом:

```
1 A = {{1, -2}, {2, -4}};
2 B = {{-1}, {4}};
3 t1 = 4;
4 U[t_] = MatrixExp[-A*t].B;
5 ControlMatrix[T_] = Integrate[U[t].Transpose[U[t]], {t, 0, T}];
```

Тут через t1 ми позначили час T=4. Тепер можемо знайти N(T) для T=4:

```
1 N[ControlMatrix[t1]]
2
3 > {{3.97324*10^10, 7.94657*10^10}, {7.94657*10^10, 1.58933*10^11}}
```

Також, одразу можемо порівняти з нашою оцінкою $\hat{N}(T)$:

```
d[T_] = Integrate[(1-Exp[3*t])^2/9, {t, 0, T}];
PredictedControlMatrix[T_] = d[T]*A.B.Transpose[B].Transpose[A];
N[PredictedControlMatrix[t1]]

> {{3.97327*10^10, 7.94654*10^10}, {7.94654*10^10, 1.58931*10^11}}
```

 $^{^2}$ взагалі кажучи, напівдодатно визначеною, але в нашому випадку вона додатно визначена.

Для цікавості, можемо вивести відносне відхилення. Для цього покладемо це відхилення як $\varepsilon := \|N - \hat{N}\|/\|N\|$. Тоді матимемо:

Як бачимо, воно доволі мале. Тепер щоб показати, що матриця N(T) має обернену, можемо використати наступний код:

```
InverseControlMatrix[T_] = Inverse[ControlMatrix[T]];
N[InverseControlMatrix[t1]]

> {{0.033333, -0.0166663}, {-0.0166663, 0.00833304}}
```

На здивування, доволі простий вираз. Отже матриця керованості дійсно має обернену. Окрім того, додатну визначеність можемо побачити з критерію Сильвестра. Дійсно, верхній лівий елемент та визначник додатний. Це можна побачити з наступного коду:

```
D1 = N[ControlMatrix[t1][[1]][[1]]];
D2 = N[Det[ControlMatrix[t1]]];
positiveDefinite = (D1 > 0) && (D2 > 0)

True
```

Пункт 4

Для знаходження керування, яке переводить систему з точки $\mathbf{x}_0 = (-2,0)$ у точку $\mathbf{x}_T = \mathbf{0}$ за час T = 4, можемо скористатися формулою:

$$\mathbf{u}(t) = U^*(t)N^{-1}(T)\left(e^{-AT}\mathbf{x}_T - \mathbf{x}_0\right)$$

Оскільки в нас $\mathbf{x}_T = \mathbf{0}$, то це спрощується до

$$\mathbf{u}(t) = -U^*(t)N^{-1}(T)\mathbf{x}_0$$

Вирази страшні, тому рахуємо чисельно:

```
1 x0 = {{-2}, {0}};
2 u[t_] = -Transpose[U[t]].InverseControlMatrix[t1].x0;
3 u[t_] = Simplify[u[t][[1]]];
```

Якщо вивести u(t), то вийде вираз $u(t) = \alpha(\beta - 30e^{3t} + 6e^{3(4+t)})$ для $\alpha \approx 2.51 \times 10^{-12}$, $\beta \approx -7.95 \times 10^{10}$, але звичайно, що аналітично це тягати ми не будемо.

Пункт 5

Тепер наш порахований u(t) підставимо у систему рівнянь, щоб отримати траєкторію. Для цього скористаємося наступним кодом:

Результативні аналітичні функції $x_1(t)$, $x_2(t)$ дуже об'ємні, але наведені у прикріпленому коді. Тепер давайте побудуємо графік траєкторії:

```
trajectory[t_] = Evaluate[{x1[t], x2[t]} /. solution];
2
3
   Show [
       ParametricPlot[trajectory[t], {t, 0, 4}, PlotStyle ->
4
        \hookrightarrow Directive[Blue, Thickness[0.005]]] /. Line[x_] :>
        \hookrightarrow {Arrowheads[{0., 0.05, 0.05, 0.05, 0.}], Arrow[x]},
       ListPlot[{Labeled[{-2, 0}, "x_0"], Labeled[{0, 0}, "x_T"]},
5
       PlotStyle -> Directive[Blue, PointSize[0.02]],
6
       LabelStyle -> {20, Bold}],
7
       GridLines -> Automatic,
8
9
       ImageSize -> 600,
       AxesLabel -> {"x_1", "x_2"},
10
       LabelStyle -> {14, FontFamily},
11
       AxesStyle -> Arrowheads[{0.0, 0.05}],
12
       PlotRange -> {{-2.5, 0.5}, {-1.5, 0.5}}
13
  ]
14
```

Отримуємо Рисунок 1.

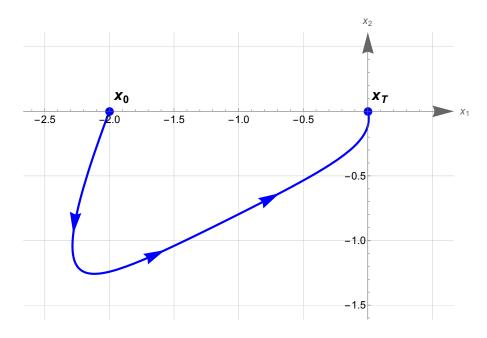

Рис. 1: Траєкторія системи